

186.

O D A

DO PRAWDZIWEGO OBYWATELA

*Vir probus & prudens est, desine plura scrutari,
Talem si obtineas, sufficit ille Tibi*

W Dniu Twych Imienin przedsiębiorąc myśli,
Cnocie hołd oddać moim nappierw celem.
Co prawda każe, to me pioro kryśli.
Głoząc Cię szluznie, Cnym Obywatelem.

* * * * *

Ktoż Obywatel? ten co szwemi trudy,
Wspiera los Braci, choć przeciwność biie,
Ktoremu wdzięczni rzekną bez obłudy,
Niech żyje wiecznie, bo dla nas on żyje.

* * * * *

Ktory iak drzewo wsrzod burzy otuli
Strudzonych ludzi szwych liści ramieniem,
Biegną co żywo w takiej dobie czuli,
Cieszmy się podtym dobroczynnym cieniem.

Toż

BIBLIOTEKA
G. ZIELIŃSKIEGO
W SKEPEM

Toż kiedy Polak śmierć zyskiem poczytał,
Y chlubę z placu przynosił na czele,
Orszak płci lubey z dziatkami go witał,
To nasi zbawce, to obywatele,

* * * * *

Roskocz im była dla miłej swobody,
Przycinać karkow, i Hordzie, i Rusi,
Owoc to Przodkow był Męstwa i zgody,
Krew z nich idąca dobrze to czuć musi.

* * * * *

Nie złotem wtedy, ale szło żelazem,
Gdy chęć w Polakach wladala pałasze,
Odgłos był ieden trzymaymy się razem,
Bo idzie o nas, bo wtym dobro nasze.

* * * * *

Jak złoty kruszec zakradł się do rady,
Sporzała chciwość na własny użytek.
Krok się ośmielił uczynić do zdrady,
Pchnęła ją дума, a popędził zbytek.

* * * * *

Ządzom podłości raz popuścił licow,
Stękał kray nędzny, upadały Miasta.
Widać chwast lichy, co z żalem dziedźcow.
Na gruzach wielkiej budowy porafta.

Dare

Tobie Łagodność, co złotą pogodą,
Na czele promień swoy roznieca miły,
Tobie powaga, którą rzadką zgodą,
Zgodnie dwa słodkie owoce zrodziły.

* * * * *

Obywatelskiej Twey dopełniasz chwały,
Nie skąpym będąc dla swoich, wespół Braci,
Gdyżes Oyczyźnie poświęcił się cały,
Szacowna Ludzkość, ta nigdy nietraci.

* * * * *

Ztąd wdniu Imienin, wespół Twych Ziomków głosy,
Życzę Cny Panie, byś w sławę bogaty,
Obywatelskie z Twoich Cnot rodząc kłosy,
Dla ich zaszczytu, żył setnemi laty.

XVIII, 2040